

POD NAŠOU LAVICOU

1. číslo - školský rok 2018/2019

Nová redakčná rada:

V tomto čísle nájdete:

- ✚ členovia redakčnej rady sa predstavujú
- ✚ štvrtáci napísali vlastnú knihu
- ✚ príbehy, vtipy, recepty, sudoku
- ✚ novú rubriku pre knihomoľov

Na úvod...

S novým školským rokom prichádza aj nové číslo nášho školského časopisu. Zachovali sme väčšinu predchádzajúcich rubriík, i keď sme zrušili rubriky Rybársky kútik a Aktuálne. Ni vymysleli sme rubriku Pre knižných fanatikov. V priebehu roka by sme chceli vydať až päť čísel. Zloženie redakčnej rady sa tiež trochu pozmenilo. V tomto školskom roku budú na našom časopise pracovať:

Klára Čarnoká

Michaela Fabišíková

Sofia Fogarášová

Elena Grinvalská

Martin Grinvalský

Natália Mackovjková

Janina Maliňáková

Zuzana Majláthová

Klára Labaničová

Alexandra Šmidová

Radka Tymusová

A ak máte chuť prispieť aj vy, naša mailová adresa je stále prístupná vašim príspevkom:

casopismargecany@gmail.com

Členovia redakčnej rady o sebe:

Janina: „Mám veľmi rada biológiu a chémiu. Chcela by som ísť na gymnázium a potom študovať na vysokej škole farmáciu. Veľmi rada hrám florbal, bedminton a volejbal. Rada tiež chodím na turistiku na bicykloch s rodičmi. Želám si, aby som dostala chameleóna.“

Sofia: „Ľudový tanec je môj život. Predtým som bývala niekoľko rokov Čechách. Rada maľujem a kreslím. Chcela by som sa stať kaderničkou.“

Radka: „Pochádzam z Čiech. Mojou záľubou je gymnastika. Mám rada nemecký a ruský jazyk. Chcela by som navštíviť Španielsko, Turecko a Rusko. Doma máme troch papagájov a dve korytnačky. V budúcnosti by som sa chcela stať detskou lekárkou.“

Zuzana: „Rada spím. Skoro ráno sa mi nechce vstávať. Na druhej strane mám rada šport, hlavne beh. A kontakt s ľuďmi. Rada tiež čítam knihy. Doma máme psa, s ktorým sa rada hrám. Chcela by som navštíviť New York. Riadim sa heslom: chcieť je pekná vlastnosť, ale mať je ešte krajšia. Raz by som sa chcela stať učiteľkou.“

Klára Č.: „Mám veľmi rada zvieratá, hlavne psy a mačky. Mám tiež veľmi rada gymnastiku. K mojim záľubám patrí hra na klavír. Najradšej mám tyrkysovú farbu. Som rada s kamarátmi. Najradšej by som precestovala celý svet. Mojmým snom je letieť lietadlom.“

Alexandra: „Rada sa učím cudzie jazyky. Vo voľnom čase kreslím (kamarátky hovoria, že pekne), rada vymýšľam rôzne príbehy. Často chodím von s kamarátkami. Mojmým snom je navštíviť Paríž a ostrov Bali.“

Klára L.: „Pochádzam z Rakúska (po nemecky sa ešte len učím). Mám štyroch súrodencov. Moja najlepšia kamarátka je Alexandra. Milujem „vlčiakov“ a svoje mačky. Rada spievam, hrám na klavíri. Rada sa učím a mám rada skoro všetky predmety, ktoré máme v škole. Chcela by som navštíviť Nový Zéland, Bali a Paríž. Mojmým snom je byť učiteľkou na prvom stupni a robiť gelové nechty. Zbožňujem cute veci.“

Martin: „Od malička ma popisuje jedna vec: pre niekoho odpadom, pre mňa pokladom. Rád píšem vlastné rozprávky, aj keď neovládám dobre gramatiku. Veľmi rád čítam knihy, komiksy, všetko, čo sa dá. Rád tiež športujem, mojmým najobľúbenejším športom je plávanie a lezenie. Fascinujú ma pavúkovce, hmyz

a plazy. Mám strach z výšok. Milujem české divadlo J. Zimmermanna. Hrám aj na zobcovej flaute, rád spievam.“

Elenka: „Narodila som sa v Košiciach, ale do školy som začala chodiť v Margecanoch. Rada jazdím na koni, rada športujem, venujem sa hlavne individuálnym športom. Vo voľnom čase rada kreslím (všetci hovoria, že pekne).“

Natália: „Rada kreslím, čítam čo príde. Všetky predmety v škole ma bavia, ale najviac telesná a hudobná. Chcela by som ísť do Nemecka s ockom.“

Michaela: „Vo voľnom čase sa venujem hlavne čítaniu kníh a kresleniu. Najradšej mám romány. Navštevujem SZUŠ, kde hrám na klavíri a kreslím. Mojou záľubou sú zvieratá, hlavne kone. Učenie mi nerobí problém, do školy chodím rada.“

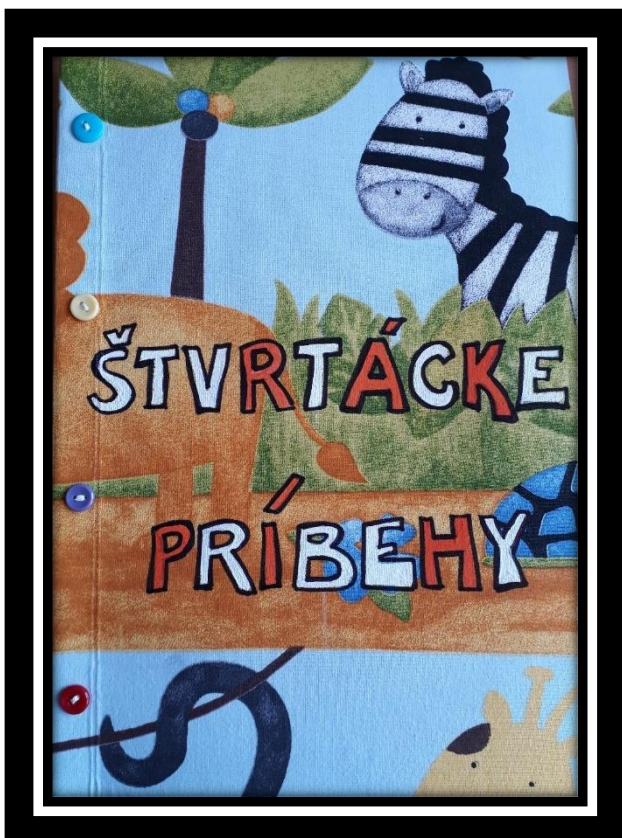
Ciprusová: „Teší ma, že sa aj v tomto školskom roku našla partia šikovných žiakov, ktorí chcú vydávať školský časopis. Želám im veľa kreatívnych nápadov a chuti do práce.“

ANKETA: Prečo sa v našej škole cítim fajn?

Radka Tymusová, VII.A

Do školy v Margecanoch chodím len tri roky, ale už som si ju veľmi obľúbila. Predtým som chodila do školy v Čechách a do Veľkého Folkmara. Nikde som sa necítila tak dobre ako v Margecanoch. Margecianska škola je proste TOP. Každý deň sa tu naučím veľa nových vecí, zažijem srandovné zážitky, ale aj trápne situácie.

Bude vás zaujímať

Jedného dňa povedala pani učiteľka Mareková na hodine čítania, že si napíšeme knihu. Rozdala nám papiere a začali sme písať. Témou knihy mali byť príbehy skutočné alebo vymyslené. Začali sme písať na hodine, ale keďže sme to nestihli, dostali sme za domácu úlohu príbehy dokončiť. Napísané príbehy sme odovzdali pani učiteľke, ktorá si ich prečítala a opravila chyby. Okrem textu si každý svoj príbeh aj ilustroval. Až po krasopisnom prepísaní sme to zviazali a vznikla z toho kniha. Príbehy v nej boli všetky zaujímavé a originálne. Knihu si postupne požičiavame medzi spolužiakmi. Bola to veľmi zaujímavá práca. Týmto

dakujeme pani učiteľke Marekovej za super nápad, ktorý sa zhmotnil do podoby našej knihy z názvom Štvrtácke príbehy.

Natália Mackovjaková

Rozhovory s...

...prestúpili na našu školu z iných škôl. A tak sme boli zvedaví, ako sa im u nás páči. Vypytovala sa Alexandra Šmidová a Klára Čarnoká.

Marko Rejdovjan, VII.A

Na akú školu si chodil predtým?

V Gelnici a Nálepkove.

Páči sa ti na tejto škole? Ak áno, prečo?

Áno, páči sa mi tu hlavne preto, lebo mám dobrých kamarátov.

Čo rád robíš vo voľnom čase?

Hrám futbal a športujem.

Ako sa volá tvoj najlepší kamarát a prečo je to práve on?

Volá sa Erik. Lebo je to taký „tuťo“ ako ja.

Ktorý predmet ťa najviac baví a prečo?

Telesná, lebo sa tam športuje.

Zapájal si sa v minulých rokoch do nejakých súťaží? Ak áno, vyhral si niečo?

Zapojil som sa do lyžiarskej súťaže, kde som vyhral 1. miesto.

Bol si v lete na dovolenke? Kde?

Bol som v Čechách na prázdninách.

Aký je tvoj najlepší prázdninový zážitok?

Návšteva Aqacity Poprad.

Jakub Jalč, V.A

Na akú školu si chodil pred tým?

ZŠ Kluknava.

Čo rád robíš vo voľnom čase?

Hrám futbal.

Ako sa volá tvoj najlepší kamarát
a prečo je to práve on?

Maxim Kandra.

Ktorý predmet ťa najviac baví
a prečo?

Slovenčina.

Zapájal si sa v minulých rokoch do nejakých súťaží? Ak áno, vyhral si
niečo?

Nie.

Bol si v lete na dovolenke? Kde?

Bol som na Šírave.

Aký je tvoj najlepší prázdninový zážitok?

Zažil som ho v Prahe.

Lillian Zara
Rejdovjanová, I.B

Páči sa ti na tejto škole? Ak áno, prečo?

Áno. Mám dobrých kamarátov.

Čo rada robíš vo voľnom čase?

Chodím na hudobnú.

Ako sa volá tvoj najlepší kamarát/-ka a prečo je to práve on/ona?

Valentínka. Chodila so mnou do škôlky.

Ktorý predmet Ťa najviac baví a prečo?

Telesná výchova. Lebo sa nemusíme veľa učiť a je to taký voľnejší predmet.

Ako sa Ti darí v prvom ročníku? Aké u Teba prevládajú známky?

Zatiaľ sa mi darí dobre a známky mám ukázkové.

Bola si v lete na dovolenke? Kde?

Na dovolenke v zahraničí sme neboli, ale mala som veľa zážitkov z rôznych výletov.

Aký je tvoj najlepší zážitok z prázdnin?

Najviac sa mi páčilo na kúpalisku.

Naši učítelia ako ich nepoznáte

Dnes stoja za katedrou a snažia sa do našich hláv dostať čo najviac vedomostí. Boli však časy, kedy aj naši učítelia boli žiakmi, aj oni prežívali stresy pred písomkou, robili si domáce úlohy a odpovedali pred tabuľou. Alexandra Šmidová vám o nich prezradí to, čo ste zrejme netušili.

Mgr. Miriama Bérešová

Aké bolo Vaše detstvo?

Moje detstvo bolo krásne, moji rodičia ma vždy podporovali vo všetkom čo som robila. Bývala som na dedine, takže sme boli so spolužiakmi a kamarátmi stále vonku. Hrali sme sa na pieskovisku, hrali sme rôzne loptové hry, skákali sme gumu a hlavne sme sa radi bicyklovali.

Chodili ste rada do školy?

Ako každé dieťa...niekedy rada, niekedy menej ☺. Ale vedela som, že vždy sa niečo nové naučím a, že ak sa budem dobre učiť, budem môcť robiť, čo len budem chcieť. No niekedy to aj pre mňa bolo ťažké a musela som si pri knihách posediť.

Aký bol Váš najobľúbenejší predmet a prečo?

Nikdy som nemala vyslovene iba jeden predmet, ktorý bol mojím najobľúbenejším. Mala som rada telesnú výchovu ako asi väčšina detí. Potom som mala rada aj občiansku či biológiu, ale našla som si niečo pekné aj v ostatných predmetoch. Rada som si čítala, či sa učila niečo nové o krajinách alebo o dejinách ľudstva.

Akí boli Vaši učítelia a ktorého ste mali najradšej?

Mala som dobrých učiteľov. Aj na prvom aj na druhom stupni som mala úžasných triednych, ktorí mi dali veľa vedomostí, ale i lásky a porozumenia a praktických vecí do života. Veľmi rada spomínam aj na učiteľa prírodopisu, ktorý bol síce prísny, ale zato spravodlivý a veľmi veľa nás naučil.

Aké známky dominovali vo Vašej žiackej knižke?

Samozrejme, že jednotky, ale keď som bola staršia, tak sa mi pritrafila aj iná známka ;-)

Aké sú Vaše záľuby?

Rada chodím do kina či divadla. Rada počúvam hudbu, no nemám vyhradený jeden žáner, počúvam všetko od ľudoviek cez pop až po rock. Mojou terajšou najväčšou záľubou je fitnesscentrum. Snažím sa chodiť si zacvičiť 2-3 krát do týždňa a môj tréning pozostáva z rozcvičky, cvičenia na strojoch, s činkami a na konci si dám kardio a strečing.

V akej činnosti ste vynikali ako malá a v akej vynikáte teraz?

Keď som bola malá, najradšej som tancovala, no nikdy som sa k tomu nedostala profesionálne. Čo sa týka školských aktivít zúčastňovala som sa matematických olympiád a recitátorských súťaží. Dnes sa mi darí v organizačných činnostiach; niekoľkokrát som robila animátorku v táboroch, rada organizujem výlety pre deti a športové

súťaže.

Chceli ste byť učiteľkou už od mala alebo sme mali nejaký iný sen?

Ako dieťa som chcela byť všetkým možným, ale také moje topky boli, že som chcela byť tanečnica, doktorka alebo učiteľka. Neskôr som chcela študovať hotelovú akadémiu, na ktorú som sa aj dostala. Tam som sa naučila robiť všetko od upratovania, varenia, obsluhovania až po prácu prevádzkára či manažéra hotela. Toto povolanie je mi stále veľmi blízke, no práca s deťmi u mňa vyhrala.

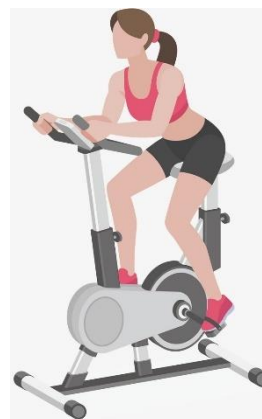
Na akých školách ste učili predtým?

Popri rozširujúcom štúdiu som robila asistentku na jednej základnej škole a potom som učila na inej základnej škole v Košiciach.

Ste rada, že ste sa rozhodli práve pre toto povolanie? Ak áno, prečo?

Áno, určite som rada, že som sa rozhodla pre toto povolanie. Pre mňa to nie je len povolanie, ale poslanie. Som šťastná, že môžem dať niečo zo seba niekomu inému, že môžem pomáhať deťom, aby sa naučili niečo nové a zaujímavé. Snažím sa byť kamarát, s ktorým deti zažijú zábavu, no naučia sa aj zodpovednosti a správnym postojom, ktoré sú v živote potrebné.

Ďakujeme za rozhovor.

Z vlastnej dielne...

Dnešné príbehy si pre vás pripravili:

Branislava Šurda: Motorkári (z knihy: Štvrtácke príbehy)

Martin Magda: Ako sa narodila moja sestrička (z knihy: Štvrtácke príbehy)

Sofia Raganová: Kto je vrah?? (z knihy: Štvrtácke príbehy)

Sofia Terézia Labaničová: Mačiatka

Zuzana Chovancová: Moje kamarátky (z knihy: Štvrtácke príbehy)

Martin Grinvalský: Kúzlo dobrého jedla

Klára Labaničová: Kúzlo dobrého jedla

Michaela Fabišíková: Konečne v škole

Branislav Šurda: Motorkári

Ráno som išiel po kamaráta Dávida, či si nedá preteky na motorkách. S radosťou súhlasil. Tak sme sa vybrali do lesa. Na konci cesty, tesne pred lesom, mu spadla reťaz a musel zastaviť. Keď som sa približoval k nemu, mal som plnú rýchlosť. Myslel som si, že dokážem zastaviť, no žiaľ, pretrhli sa mi obe brzdové lanky. Nabral som ho a preletel som ponad neho. Keby som nemal prilbu, skončil by som isto v nemocnici.

Martin Magda: Ako sa narodila moja sestrička

6.1.2017, na Troch kráľov, sa stala veľká vec. Narodila sa mi sestrička. Večer predtým sme išli spať bez mamy. Bola totiž v nemocnici. Všetci sme vedeli, že budeme mať sestričku. Ráno, keď som sa zobudil, ocko mi povedal, že o polnoci, keď som spal, narodila sa mi sestrička Timea. O štyri dni prišla naša mamka s Timkou domov. Ja som to však nevedel, lebo som bol v škole. Keď som prišiel domov, uvidel som v kolíske malé bábätko. Z perinky jej trčala iba maličká hlavička. Zaplakala. Sadol som si do kresla a mamka mi ju dala do

náručia. Pohoďdal som ju a zaspieval som jej svoju uspávančku. Ona sa na mňa usmiala a zaplakala. Mám ju veľmi rád. Pretože mať doma malé bábätko je ako mať doma anjela.

Sofia Raganová: Kto je vrah???

Stalo sa to vedľa v malej obci. Volala sa Margecany. Bývala tam jedna žena, ktorá mala obyčajný život. Ale jedného dňa k tej žene prišiel muž. Dal jej otázku a povedal, že ak odmietne, tak si ju nájde. Tá žena odmietla a myslela si, že žartuje. O týždeň neskôr žena varila, vtom niekto zaklopal. Išla otvoriť, veď čo sa môže stať? Prišla k dverám, otvorila ich. Tam stála poštárka. Raz v noci nemohla zaspáť, tak zišla dole do kuchyne, že si dá niečo k jedlu. V okne videla, že sa niečo leskne. Otočila sa a tam videla toho muža. Mal v ruke nôž. Ženu tým nožom pichol do srdca. A odišiel. Na ďalší deň k tej žene prišla suseda a zavolala políciu. Dlhú dobu nemohli nájsť páchatela. Až o dva roky neskôr polícia našla páchatela. Ale ten už utiekol do Anglicka.

Sofia Terézia Labaničová

Mačiatka

Jeden večer sa to stalo,
také malé labky malo.

Stále iba pišťalo,
a keď nie, tak spalo.

Po troch týždňoch oči malo,
dokonca aj zamňaučalo.

Tri mesiace bolo pre nich dlho ležať,

pustili sa po záhrade bežať.

Potom dostali aj meno,

Volali sa Garfield a Zoro.

Tá maličká Laylička,

usilovná mamička.

Zuzana Chovancová: Moje kamarátky

Keď som sa narodila, bola som prekvapená, čo ma čaká na tomto svete. Moja sestra Denisa nebola veľmi rada, chcela mať brata ako môj ocko. Dni plynuli a nastal čas ísť do škôlky. Našla som si tam super kamarátky. Volajú sa Peťka Gregová a Kristínka Medvecová. Keď sme nastúpili do 1.A triedy, Kristínka bola maličká ako trpaslík. Myslela som si, že keď sme už školáčky, tak rýchlo vyrastieme. My s Peťou sme vyrástli, no Kristínka je drobček doteraz, a to sme už štvrtáčky. Hoci je Kristínka maličká, vie vystrúhať grimasu, ktorá ma vždy rozosmeje. Peťka ma zase vie inšpirovať na výtvarnej výchove. Som rada, že sú mojimi kamarátkami. Dúfam, že nám naše kamarátstvo vydrží navždy. Teším sa na každý deň s nimi.

Martin Grinvalský: Kúzlo dobrého jedla

Kde bolo tam bolo, bola raz jedna kúzelná dedina. Volala sa Kúzločany. Žili v nej samí kúzelníci učitelia a nedokonalí kúzelníci žiaci. Každý rok sa v škole konala kúzelnícka súťaž, v ktorej mali mladí žiaci predviesť svoje najlepšie kúzla. Hlavnou cenou tohtoročnej súťaže bolo kúzlo, ktoré dokáže vyčarovať zvieratko, ktoré bude vašim kamarátom po celý život.

Ernest bol tiež žiakom Kúzelníckej školy. Tento rok nemal žiaden dobrý nápad, hoci veľmi túžil mať vlastné zvieratko. Večer pred súťažou bol už úplne zúfalý. Vbehol do knižnice a rozhodol sa pripraviť prvý lektvar, na ktorý natrafí.

Lektvar absolútnej spokojnosti

Liečivú vodu z Lúrd nalej do rohu okrídleného býka, pridaj nastrúhanú havraniu nohu, tucet mesačných kameňov, úlomky slnečného lúča a sliny trojrohého jednorožca. Všetko dobre premiešaj. Lektvar má silu dať pocit absolútnej spokojnosti na celé 3 hodiny.

Varovanie: nepodávať optimistom. Účinky lektvaru by boli doživotné.

Ernest si prečítal prísady a zistil, že musí silno improvizovať. Namiesto liečivej vody z Lúrd nabral do karafy nejaké staré víno, čo našiel v pivnici. Namiesto havranej nohy zobral pečené kuracie stehná, pekne ugrilované, ktoré mu mama poslala z domu. Mesačné kamene nahradil slanými arašidmi, ktoré mal veľmi rád. Namiesto úlomku slnečného lúča zobral čerstvú pažitku, ktorú nakrájal na malé kúsky a posypal ňou chlebíky s bravčovou masťou, ktoré mal od mala veľmi

rád a ktoré si obľúbil ešte na svojich učňovských cestách v Stredozemí. Sliny trojrohého jednorožca nechal bez povšimnutia, moderní kúzelníci už na také veci naozaj neveria. Všetko to dokopy zmiešať v rohu okrídleného býka bolo nemožné aj v Kúzločanoch. Preto to všetko poukladal na podnos a predložil to pred kúzelnícku porotu.

Porota to všetko ochutnala, potom si každý zo všetkého dal ešte raz. A keď všetko staré víno dopili, začali sa radiť. Kým sa dohadovali, kto bude víťazom, pocítili čarovný pocit spokojnosti. Spokojnosť, ktorú pocítili, považovali za zázračnú spokojnosť výnimočného lektvaru. My, ktorí nie sme z Kúzločan, však vieme, že toto kúzlo spokojnosti nepatrí do

Kúzločianskej knižnice. Toto kúzlo spokojnosti dobre poznáme, je to kúzlo dobrého jedla. Chutné prísady a ľudská šikovnosť, ktorá ich dokáže správne zmiešať. Ľudská láska, s ktorou jedlo pripravujeme svojim blízkym. A aj hlad, ktorý jedlo zaženie. To všetko je kúzlo dobrého jedla.

Ernest sa na počudovanie všetkých Kúzločanov, ktorí sa predviedli lektvarmi a zaklínadlami, stal víťazom. Veľmi sa tomu divil, ale bol aj veľmi rád, pretože na záver večera z jeho čarovného kotlíka nesmelo vyšiel bodkovaný chameleón – zvierací kamarát na celý život.

Klára Labaničová: Kúzlo dobrého jedla

„Haló?“

„Áno, tu je Melánia. Čau mami!“

„Čau Melka,“ odpovedá mama, „kde si a čo robíš?“

„Ále...,“ zatiahne Melka, „som v McDonalde a čakám na jedlo.“

„Zasa? Melka, už tisíckrát som ti rozprávala, že jedlo v McDonalde je nezdravé a keď budeš staršia, môže ti uškodiť. Mala by si chodiť radšej k babke na jej vynikajúce a ZDRAVÉ jedlá. Navyše, je to bližšie, zadarmo a babka ťa má veľmi rada. Ved' vieš, že si jej jedinú vnúča...“ zakončila mama.

„Dobre, dobre,“ ohraduje sa Mela, „všetko, čo si teraz povedala do telefónu, viem už naspamäť. Veď mi to pripomínaš každulinký deň... Možno niekedy pôjdem na obed aj k babke,“ dodala Melánia zmierlivo.

„Dobre dieťa moje, to som rada. Je s tebou Olívia?“

„Jasné. Mami, už sa lúčim, práve mi nesú jedlo. Čau.“

„Ahoj Melánia,“ zakončila rozhovor mama.

„Znova vymýšľa?“ opýtala sa Olívia.

„Hm...áno.“

Melánia sa každý deň zastavila v McDonalde aspoň trikrát. Ráno, aby si kúpila raňajky. Na obed, a potom ešte večer. Bola vysokoškoláčka. Bývala na priváte s kamoškou Oli, no dievčatám sa nechcelo variť, tak chodili jesť do McDonaldu. Väčšinou si objednávala (ako teraz) dvakrát hamburger, jednu big kolu a dvakrát hranolky.

„Ach, už som plná,“ povedala Mela Olívii, keď dojedla.

Boli už dve hodiny popoludní. O tretej mala Mela jazdecký krúžok. Už na ňom dlhší čas nebola, pretože sa vždy zdržala na obede. Aj dnes sa rozhodla, že na tréning nepôjde. Večer mala byť v McDonalde párty, na ktorú bola pozvaná spolu s Oli. A to si samozrejme nemohla dať ujsť.

O šiestej sa dievčatá začali pripravovať. Zistili však strašnú vec: nezmetili sa do svojich šiat. Nakoniec sa dohodli, že si oblečú to, čo vždy, teda rifle a tričko. Keď prišli na párty, bolo tam už plno ľudí. Dievčatá sa hneď vybrali k stánku s občerstvením. Boli hladné, a preto si objednali hneď štyri hamburgery, tri veľké balíčky hranoliek a jednu obriu kolu. Ako zákusok si dali tanier zmrzliny. Dievčatá boli také šťastné, že mohli jesť, a ešte k tomu zadarmo, že neprestávali jesť ani po ôsmich hamburgoch, siedmich balíčkoch hranoliek a dvoch tanieroch zmrzliny. Už strácali pojem, koľko a čo všetko vlastne zjedli. Odrazu im prišlo tak zle, že si mysleli, že je s nimi koniec. Zároveň si uvedomili, aké sú tlsté.

„Meli, poďme už domov. Je mi strašne zle,“ povedala Olívia.

„Aj mne...“ nestihla Melánia dopovedať, pred očami sa jej zatmelo. Zobudila sa v nemocnici. Stála vedľa nej Oli. Keď zbadala, že sa Melánia preberá, povedala:

„Tak to sme prehnali. Odteraz budeme na obedy chodiť k tvojej babke.“

„Dobre,“ súhlasila Mel. V tej chvíli vošiel doktor.

„Tak, mladá dáma, som rád, že ste sa prebrali. Odpadli ste. Príliš ste sa najedli. Budete musieť podstúpiť chudnúcu liečbu,“ povedal lekár a podal Melánii zoznam, na ktorom boli samé zdravé potraviny.

O pár minút už dievčatá kráčali k Melinej babke. Tá ich s radosťou prijala. Najprv si ich skúmavo premerala, potom ich usadila za stôl a dala pred nich taniere.

Keď dievčatá dojedli, cítili sa sýte, aj keď toho nezjedli veľa.

Po pár mesiacoch zdravého stravovania dievčatá schudli a boli opäť ako predtým: zdravé a pekné.

A to len vďaka zdravému jedlu.

Michaela Fabišíková: Konečne v škole

Bol prvý novembrový deň a ja som šla konečne po dlhom čase do školy. Nešťastnou náhodou som si zlomila nohu, a tak som bola jeden veľmi dlhý mesiac doma. Stála som pred školou a váhavo som vchádzala do jej priestorov.

Keď som položila pravú nohu do deviatackej šatne, vrhli sa na mňa všetky moje spolužiačky a kričali od radosti, že som konečne v škole. Keď som sa dostala cez dav spolužiakov a prišla do triedy, ťuklo mi v hlave, že prvú hodinu máme matiku. Matiku som neznášala, lebo nás učil starý učiteľ, ktorý nás nikdy nebral vážne. Vždy nás len buzeroval a buzeroval, pardon, upozorňoval a upozorňoval.

Po chvíli rozmýšľania som sa upokojila, lebo nasledujúca hodina bol dejepis, ktorý som mala veľmi rada. Vždy ma bavilo učiť sa dejiny.

Zrazu zazvonilo na hodinu a každý si takmer sadol na svoje miesto. Na moje prekvapenie bol dnes učiteľ veľmi milý, celú hodinu strávila trieda tým, že som spolužiakom rozprávala, aké pocity som mala posledný mesiac. A takto sa vyučovanie ťahalo celý deň. Na každej hodine som rozprávala to isté. Na poslednej hodine som to už vedela od slova do slova.

Zrazu zazvonilo. Celý deň mi v jednej sekunde preblesol v hlave. Katka ma štuchla, aby som sa prebrala. Povedala mi, že zato, že som konečne v škole, sa nemusím zblázniť. Rozosmiala som sa, lebo po prebratí som zistila, že v triede som len ja a Katka. Pobalili sme si veci a šli sme domov. Povedala som Katke, že mám veľkú radosť zo školy, a hlavne aký bol pán učiteľ na matike milý. Povedala, že asi aj pán učiteľ mal radosť, že som opäť v škole. Rozlúčila som sa s Katkou, ktorá šla na gitaru.

Začala som rozmýšľala, že je koniec dňa, a že je zázrak, že som prežila matiku. Tak sa tento deň sa končí celkom fajn. Vydala som sa na cestu domov s dobrým pocitom.

Na voľné chvíle

Vtipy pripravili Sofia Fogarášová a Martin Grinvalský, Zuzana Majláthová vybrala hádanky. Sudoku vyrobila Radka

Tymusová.

SF:

Stretnú sa dve blondínky:

„Môžeme ísť na nákupy. Mám mužovu kreditnú kartu...“

„A PIN dal?“

„Nie, nepindal.“

Povedal som raz žene: „Končím s tebou, mám toho dosť, už ťa nechcem viac vidieť!“ Buchol som dverami a ako idem dolu po schodoch, naraz počujem výstrel. Letím naspäť, beriem schody po dvoch, vletím do obývačky... šampanské otvorila, sviňa.

„Mami, rozhodol som sa osamostatniť.“

„To je veľmi dobre.“

„Kufre máte pred dverami.“

„Keď som bol mladý, istá švárna dievčina riskovala kvôli mne život.“ chváli sa starší muž svojmu kamarátovi. „A to ťa tak strašne ľúbila?“ „Hej, povedala, že radšej skočí do Dunaja, akoby sa za mňa mala vydať.“

Ako si občan maďarskej národnosti opýta v bufete karbonátok a údený bôčik?
„Prosím si jeden karburátor a jedného údený bočnica.“

Zídu sa na strome traja kamaráti-upíry. Všetci majú krvavé ústa a každý sa chváli:

Prvý hovorí: „ Vidíte to stádo oviec? To som celé vysal JA!“

Druhý hovorí: „Vidíte to stádo kráv? To je MOJA práca!“

Tretí s najkrvavejšou tvárou: „Vidíte tamtú vežu? Tak tú som ja NEVIDEL.“

Rozprávajú sa dvaja: „Vieš o tom, že Slovensko poslalo do New Yorku niekoľko strojov KL3C?“

„A to je čo?“

„Krompáč , lopata a traja cigáni.“

Sťažuje sa manželka manželovi: „Drahý, vieš čo som zistila? Ty nemáš rád nikoho z mojej rodiny.“ „ Ale to nie je vôbec pravda! Napríklad mám oveľa radšej tvoju svokru ako moju.“

Rozprávajú sa dvaja chlapi: „Vieš ako udržať hlupákov 24 hodín v neistote?“ „Neviem.“ „Tak zajtra ti to poviem.“

- Čím bol tvoj otec?
- Maródom
- Ale čo robil !?
- Kašľal.
- Ale veď z toho sa nedá žiť?!
- Veď aj zomrel.

Riaditeľ školy si zavolá troch najlepších učiteľov a hovorí: „Kto mi povie jedno zviera ktoré nepoznám, dám mu týždeň voľna.“

Prvý učiteľ: „Žirafa.“

Riaditeľ: „To poznám, dlhý krk a hnedé bodky.“

Druhý učiteľ: „Hroch.“

Riaditeľ: „To poznám, veľký, tučný a špinavý.“

Tretí učiteľ: „Mikoň.“

Riaditeľ: „Toho nepoznám. Povedz nám, ako vyzerá.“

Tretí učiteľ: „Neviem, ale musí byť dosť slávny. Pretože v jednej pesničke sa spieva: Ukradli mikoňa, mikoňa,..."“

Čo sa stane, keď ti do záchoda spadne mobil???

Spadne ti Iphone, máš po Iphone.

Spadne ti Nokia , máš po záchode.

MG:

Kedy Pinokio zistil, že je drevený ?

Keď si zapálil cigaretu .

Chlap príde do nemocnice na nejaké testy, lekár sa naňho čudne pozrie a vraví:

- Mám pre vás dve správy.
- Aha, tak najprv tú zlú.
- Musíme vám amputovať obe nohy.
- A tá dobrá?
- Chlap z vedľajšej izby od vás kúpi topánky.

Idú dve báby po púšti. Jedna ide doľava, druhá ide doprava a tretia vie tiež hrať na klavíri.

ZM:

Sú dvadsiati štyria páni,
ktorí chodia linajkami,
nejedia ani nepijú,

a celý svet spravujú.

adeceba

Sedí babka guľatá, má sto sukien zo zlata,
keď ju raz vyzliecť skúsiš,
rozplakať sa pritom musíš

aľubiC

Najväčší silák som,
unesiem vlastný dom.

kámilS

RT:

1			2				4	
	2				3	9		
9		7				5		
		4					5	7
			5	4	1			
3	5					1		
		3				7		9
		1	4				8	
	9				2			6

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

8	7	6	9					
	1				6			
	4		3		5	8		
4						2	1	
	9		5					
	5			4		3		6
	2	9						8
		4	6	9		1	7	3
					1			4

Pre knižných fanatikov

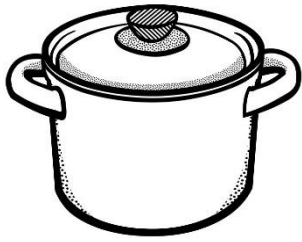
V tejto novej rubrike budeme ponúkať tipy na knihy, ktoré si naši redaktori prečítali a odporúčajú ich aj vám.. Prvý príspevok spracovala Sofia Fogarášová.

Fantómová Ada a hrôzostrašná oslava

Ada DeFantomová a jej kamaráti zažívajú ďalšie hrôzostrašné dobrodružstvá. Na Hrôzohrade práve prebiehajú prípravy Oslavy splnu a Hrôzohradnej súťaže v pečení. Z celého Anglicka prichádzajú slávni šéfkuchári a halový hájnik Zlosson sa ako zvyčajne správa veľmi podozrivo. Ako keby toho nebolo dosť, záhadná komorná Komôrková skrýva šokujúce tajomstvo a všetci zrejme zase zabudli, že sa blížila Adine narodeniny.

ODPORÚČANIE PRE ČITATEĽOV: Čítajte pri dobrej hudbe a s dobrou náladou.

Mňamky

Dnes vám Radka Tymusová a Zuzana Majláthová vysvetlia, ako pripraviť Milánske makaróny a Hrnčekové muffiny.

MILÁNSKE MAKARÓNY

Ingrediencie:

makaróny

1ks stredne malú cibuľu

olej

2ks paradajky

pol malého paradajkového pretlaku

1ks plechovky šampiňónov

5dkg šunky

2 struky cesnaku

korenie (soľ, mleté čierne korenie, červená paprika)

tvrdý syr na ozdobenie

Postup:

1. Nakrájame si šunku, cibuľu a paradajky.

2. Do hrnca nalejeme olej a necháme zohriať. Pridáme pokrájanú cibuľu a pražíme do zlatohneda. Potom pridáme pretlak, paradajky, šampiňóny, šunku a cesnak. A okoreníme. Necháme variť 8 min.

3. Do veľkého hrnca dáme vodu (skoro doplna) a soľ. Keď voda zovrie, pridáme makaróny. Makaróny varíme, pokiaľ nebudú mäkké.

4. Na hlboký tanier naberieme porciu makarónov, polejeme omáčkou a ozdobíme strúhaným syrom.

Prajem vám dobrú chuť.

HRNČEKOVÉ MUFFINY

INGREDIENCIE:

múka polohrubá	2 poháre
cukor (kryštál) pohár	1
mlieko	1 pohár
olej	$\frac{3}{4}$ pohár
vajce	2 ks
prášok do pečiva	1 ks
vanilkový cukor	1 ks
kokos/mak/orechy/ovocie/kakao/nutella...(podľa vlastnej fantázie)	$\frac{1}{2}$ pohára

POSTUP:

Všetky suroviny vymiešame, až vznikne riedke cesto. Môžeme pridať kúsky čokolády. Ak chceme mať v strede muffinky nutellu alebo puding, naplníme košík len trošku. Pridáme surovinu, ktorú chceme a doplníme košík cestom do 3/4. Pečieme 25 min pri 180 °C, sledujeme rúru.

